

[Hendriksen.]

nærmere ind paa vort Syn paa Folkeforsikringen. Vort Parti har ved tidligere Lejligheder gjort Rede herfor, og vi har ogsaa, som ærede Medlemmer vil vide, nedfældet vore Tanker og Ideer paa dette Omraade i det Forslag til Lov om almindelig Folkeforsikring, som mit Parti forelagde i det andet høje Ting den 11. Januar 1929. Som mit Partis Ordfører i dette Spørgsmaal har jeg i det høje Folketing haft Lejlighed til meget udførligt at fremsætte mit Syn paa Folkeforsikringstanken. Jeg kan henvise ærede Medlemmer, som muligvis har Interesse for dette Spørgsmaal, til at læse Folketingsforhandlingerne for Aarene 1929 og 1930.

Imidlertid erkender jeg, om end med Beklagelse, at vore principale Tanker med Hensyn til en Folkeforsikring ikke for Tiden er gennemførlige. Mit Parti har da ogsaa under de frie Forhandlinger, der paa et vist Tidspunkt fandt Sted indenfor samtlige fire Partier, erklæret sig villigt til at medvirke til Gennemførelsen af en Folkeforsikring af en anden Karakter end den, vi helst saa gennemført, men dog af en Karakter, som i nogen Grad kunde forenes med den Linie, vi fandt det rigtigst at følge paa dette Omraade. Disse Forhandlinger førte, som ærede Medlemmer vil vide, beklageligvis ikke til noget endeligt Resultat. De blev sprængt ved det Forlig, der blev sluttet mellem Partiet Venstre og Regeringspartierne.

Som et Led i dette store, meget omfattende Forlig foreligger nu til det høje Tings Afgørelse det her omhandlede Lovforslag, ved hvis Udarbejdelse mit Parti ikke har medvirket. Det fremgaar af den Mindretalsbetænkning, mine Partifæller i Folketinget har afgivet, at man ikke har ønsket Forhandling med mit Parti, efter at den mellem de tre andre Partier indgaaede Overenskomst var endeligt afsluttet. Ogsaa dette beklager jeg. Af Forhandlingerne i Folketinget ved Sagens tredie Behandling i Lørdags fremgaar det, hvad der ogsaa antydedes i Mindretalsbetænkningen, at der ikke af Flertalspartierne kunde tages og følgelig heller ikke blev taget noget som helst Hensyn til vore Henstillinger og Ønsker eller til de Ændringsforslag, vi havde stillet. Mit Partis Ordfører fremhævede under Forhandlingerne, at Socialministeren i Udvalget havde meddelt, at han var bundet af Aftaler med Partiet Venstre, derfor ikke kunde indlade sig i Realitetsforhandlinger med os, og Venstres Ordfører udtalte, at han havde megen Sympati for mit Partis Krav, bl. a. vedrørende Forhøjelse af Præmierne, men man har aabenbart ikke fra nogen af Siderne

haft noget at have denne Sympati i, og noget Spor i Lovforslagets Indhold har den desværre heller ikke sat sig. Paa alle Punkter er der opnaaet en næsten rørende Enighed mellem Regeringspartierne og Partiet Venstre, og denne Enighed har i hvert Fald foreløbig naaet sit Højdepunkt i Lørdags ved Lovforslagets Vedtagelse i det høje Folketing.

Egentlig maatte jeg som Følge heraf betragte hele Sagen som endeligt afgjort. Det forundrer mig derfor noget, at Partiet Venstre tilsyneladende ønsker en Udvalgsbehandling. Forstod jeg Venstres ærede Ordfører rigtigt, afsluttede han sit Foredrag med en Udtalelse om, at han ved Forhandlingernes Afslutning vilde stille Forslag om Sagens Henviisning til Behandling i et Udvalg. Jeg har ikke tænkt mig at stille Forslag i saa Henseende, idet jeg er gaaet ud fra som en Selvfølge, at de Partier, der under Udveksling af saa megen Virak og gensidige Komplimenter har gennemført Lovforslaget i det andet høje Ting, ogsaa vilde gennemføre det her uden nogen Udvalgsbehandling, i Betragtning af alt, hvad der er gaaet forud. Hvad Nytte skal Udvalgsbehandling tjene til? Kanslergadeprotokollen, fra hvilken en Flig blev løftet under Forhandlingerne i Folketinget i Lørdags, gælder vel ogsaa for Landstingets Venstre. Efter alt, hvad der foreligger, maa man gaa ud fra, at Venstre er bundet til at vedtage Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det foreligger. Men hvorfor da henvise det til Udvalgsbehandling?

Under Behandlingen af den foregaaende Sag paa Dagsordenen udtalte Socialministeren, at der vedrørende Socialreformen kun kunde gives meget ringe Tid til Behandling i Udvalg efter de Aftaler, der er truffet. Den højtærede Minister sagde intet om, med hvem Aftalerne var truffet, men jeg maa formode, at de er truffet med Partiet Venstre. Jeg gaar da ogsaa ud fra, at noget lignende gælder Behandlingen af dette Lovforslag, saa at der kun kan gives ringe Tid dertil, og hvis det er Tilfældet, vil Forhandlingerne kun blive af formel Natur, og hvad skal de da i Virkeligheden tjene til? Jeg spørger kun, men det er interessant at faa et Svar herpaa. Hvis man nu forlanger Udvalgsbehandling — og det gør man altsaa —, kan vi naturligvis intet have at indvende herimod, og for saa vidt de tre Partier ønsker vor Medvirken under Udvalgsbehandlingen, hvad jeg betragter som overmaade tvivlsomt efter alt, hvad der foreligger, er vi rede til at medvirke, dog kun under Forudsætning af,